

Mugu fyrrihalda seg til veruleikan í fosturtøkukjakinum

Uni Gullfoss hefur valt at siga frá sínari stöðutakan fyri 18 árum síðani, tá ið hann og fyrrverandi unnustan valdu at søkja um fosturtøku. Orsøkin er, at Uni heldur tað hefur týðning fyri samfelagskjakið, at allar síður av evninum "fosturtøka" verða viðgjørdar.

- Vilt tú ikki geva fosturtøku til tey, sum biðja um tað, so mást tú í øllum førum spæla við opnum kortum um, hvørjum samfelagið hjálpir við og ikki. Tí okkara royndir eru, at tað er fyri tað mesta bara fægur orð og lítið innihald, sigur Uni Gullfoss.

Og sum tú kanst lesa á aðrari grein í temanum, hefur tað drivið Una Gullfoss og unnustuna Anitu Heinesen út á eggjuna, tí teirra hjarta brotnar fyri Astrid.

- Tað er so syrgiligt at síggja, at hon ikki sleppur at verða ment optimalt, men heldur skal takast heim til Føroya at dovna burtur á einari sofú. Vit royna at menna hana alt vit kunnu, men vit eru ikki fakfólk, sigur Anita Heinesen.

Í mun til fosturtøkuspurningin er Uni Gullfoss mest firtin um, at lyftini um hjálp vóru orsøk til, at man ikki vildi lova teimum fosturtøku fyri 18 árum síðani, men árin eftir hava prógvað, at landið ikki hjálpir í nóg stóran mun, tá ið á stendur, sum til dømis hjá Astrid.

- Eg elski dóttir mína og eg eri sera vónbrotin um, at tað ikki ber til at fáa eitt tilboð til hennara. Sum er gjørt til hennara tørvir og við tí fyri eyga at menna hana, so nóg, sum hon nú einaferð kann, sigur Uni Gullfoss at enda.

Astrid kann fáa ein vardan bústað, so at hon bæði verður ment og fær bestu umstøðurnar at fáa eitt ríkt lív. Men svarið er, at vit kunnu spyrja aftur í 2018. Inntil tá má hon sova á sofuni hjá okkum, sigur Anita Heinesen.

Og tað er júst tað hon ger. Tí heima hjá Anitu og Una er ikki eitt kamar til Astrid, so Astrid býr á sofuni. Og har brúkar hon stóran part av degnum. Tað er nakað frægari seinastu mánaðirnar, nú hon er sloppin framat verkstaðnum vón og kann vera har í nakrar tímar hvønn dag. Men kortini býr hon á sofuni.

- Tað er so pinufult at uppliva, at hon bara verður sett í ein krók í samfelagnum og man ikki leggur seg eftir at menna hana sum frægast – ella í tað minsta kann senda hana til ein skúla, sum kann, sigur Anita Heinesen.

Umhugsa at flyta út

Tey bæði Anita og Uni eru nú komn so mikið langt út av kós, at tey umhugsa at flyta frá Astrid fyri at fáa tað almenna at vakna.

- Hon klárar einki sjálv, og tað hevði skjótt gingið galið, um hon var einsamøll heima, sigur Anita Heinesen.

Men vónloysi í heiminum hjá Anitu, Una og Astrid er nú so mikið stórt, at Anita umhugsar at finna sær eina íbúð í Havn og flyta við smærru børnunum hagar. Tí tá Uni fer út at sigla, og hon flytur bústað, so er bara eitt alternativ eftir, og tað er, at tað almenna traðkar til.

- Vit klára ikki at hava hana. Vit megna ikki at menna hana og hjálpa henni víðari í lívinum á ein nøktandi hátt. Tí vita vit ikki, hvat vit nú skulu gera, siga Uni og Anita.

Tey bæði gera eisini greitt, at tey elska Astrid sera nóg.

Men tað er givið, at gerandisdagurin við einum menningartarnaðum vaksnum barni er hart.